

AD TREVIRENSEM ARCHIEPISCOPVM

scripturarum inuolucra & dubias sententias nobis omnino perspicuas suo labore & industria reddiderunt. Quorum studio, CHRISTI gratia efficiente, factum est, ut inter abstrusos ac auios mysticorum sensuum recessus plano & inoffenso pede ambulemus, capiamus quae non intelligebamus, suspiremus ac inhiemus veris illis bonis, quae nobis simplex scriptura litera proponit quidem, sed minimè exponit: immo vero multis ac impenetrabilibus humanæ mentis imbecillitatibz tegminibus inuoluit, non temerè quidem, sed vt ipsa literæ planities quoilibet ad legendum inuitet, porrò interior latens sententia superbos fugiat ac repellat, tanquam indignos qui percipiunt ea quae non nisi parvulis, id est, humilibus reuelantur: deniq; pios exerceat ac illiciat, vt cupiant intelligere ac inuestigare non vana ac reprehendenda curiositate, sed religiosa animi pietate, quae sub cortice literæ intus manet recondita & occultata. Ita nimirum omnibus consulti scriptura diuina: pascit manifestis, exercet abstrusis: nec semper perspicua est, nec semper obscura, ne vel facilitate vilescat, vel nimia obscuritate tedium pariat. Et licet altissimo Sancti spiritus consilio factum sit, vt omnis sermonis fastus & humanæ vanitatis tumida sapientia absit: à toto sacræ scripturæ corpore, non tam abest inde stupenda quedam & suspicienda sapientia, omnibus non planè cecis quandam sui veneratione incutiens, & mirè intus animos Penetrans longè profestò efficacius, quam solent ea que hominis cuiuscunq; ingenio excoitantur. Volut enim Spiritus sanctus in illa splendidissima diuinorum voluminū mensa omnibus esse sua fercula proposta, vnde caperent singuli, quod esset è salute & vsu singulorum. Quod illi difficile non fuit, vtpotè omnium corda & cōditiones optimè perspicientes. Quo fit vt ex illo instrudissimo cœlestium eloquiorū cōuiuio abunde omnes reficiantur, & vberim suppeditet omnibus quicquid illicis ad beatiq; viuendum possit esse adminiculo, si tamen non sint orfus & cæci, vt nec audiunt nec videant voces & incitationes. Possunt hec dilucidè vel ex seipsis intelligere, qui ratiā resuscitati, viuunt in DEO, quibus multa sàpè in cœlum aperiuntur, vnde illarum virtutem & incomparabilem statem suspicere & admirari coguntur. Qui sunt, & viuunt multis sceleribus obligati, ritus sancti & verbum DEI, nolliri deberent ad vietram, nec intercedid in ipso DEI verbo. Itaque tales fatenti buccis crepitantibus sine utili us fuerat non declaratam & expositam,